

bilješka

Najgorča bijela kava

Od jučer stalno mislim na Vas, kako da Vas nadem, - zaustavi me gospoda penzionerka iz mog naselja i još sva uzrujana odmah iz novčanika vadi račun. Šokirana je! Na terasi kafića na porečkom središnjem Trgu slobode bijelu kavu platila je 18 kuna. Tri bijele kave, jedan veliki kapučino i kvarat mineralne - 84 kune, ljuti se gospoda i dodaje da je išla provjeravati po okolnim kafićima i da je tamo puno jeftinije. "To treba staviti u novine, ovakvi nam tjeraju turiste", ne popušta ona.

Klimah glavom i ne imam srca spomenuti joj pošto je kava u centru Dubrovnika ili, nedajbože, Venecije (bez muzike!). To su cifre za novinske rubrike o kuriozitetima.

No, i turistički Poreč je za prosječne mještane "oduvijek" skupi grad. Ne

samo u kafićima i na tržnici, nego i kad je riječ o bilo kakvim uslužnim radovima. Tako je bilo i u vrijeme socijalizma iako se tada ta skupoća dijelom kompenzirala većim prihodima, pa je i učitelj u Poreču imao osjetno veću plaću od onog u Gospiću. Ili Pazinu.

A je li 18 kuna za bijelu kavu ili 14 kuna za bočicu s 2,5 deca vode na ugostiteljskoj terasi u centru grada previše? Ako uspoređujemo sa sličnim turističkim destinacijama po Europama, nije. Ali ako u račun uvedemo faktor platežne sposobnosti domicilnog stanovništva, nesporno jest. No, dobro je, i za manje imućne Porečane utješno, dok postoje i kafići s nižim cijenama. Jednom ćeš platiti, drugi put ćeš malo pripaziti.

G. PRODAN